

Trač ili ogovaranje

Definicija trača

Trač je otrovni drač, ružni korov u njegovanom vrtu međuljudskih odnosa. Gotovo ga je nemoguće iskorijeniti. To je izjava koju jedna osoba, pretežno ženska, govori drugoj osobi o (odsutnoj) trećoj osobi, a što ta (treća) osoba ne bi htjela obznaniti. Žene uglavnom radije komentiraju mane nego vrline. Negativnosti su uvijek jaki mamac za okupljanje sličnih osoba. Po tračanju se naime istomišljenice vrlo brzo prepoznaju i zbliže.

Povijest trača

Trača ima oduvijek i posvuda, u svim društvima i slojevima, u ustanovama i obiteljima, u malim i velikim grupama, čak i u crkvi. Tračem se bave osobe bez moralne čvrstine, plahe i bojažljive. One ne znaju komentirati, pa je tračanje njihova životna misija. One se gotovo nikad ne žele suočiti s osobom koja je objekt njihovog ocjenjivanja tj. tračanja, niti saslušati njezino objašnjenje. Njih ne zanimaju nikakvi argumenti.

Prvi tračeri bili su Adam i Eva. Oni su međusobno tračali Boga koji im je zabranio jesti rajsko voće. Potom su pred Bogom tračali zmiju koja ih je prevarila. Sve svjetske religije osuđuju trač kao negativnost. U Katoličkoj Crkvi trač spada u grijeh.

Glasine

Glasine su vrsta trača, ali su to općenitiji, uvijek negativistički komentari. Rjeđe se odnose na jednu osobu, a češće na skupinu ljudi ili na neku pojavu u svijetu. Trač i glasine uvijek imaju prizvuk zlonamjernosti.

Osobine tračerica

Postoje aktivne i pasivne tračerice. Prve su autorice i širiteljice trača, a druge su pasivne osobe, radoznale slušateljice, koje nemaju smjelosti zaustaviti tračerski razgovor ili napustiti tračersko društvo. Tračerice su sitne osobe, praznih duša, žene koje se uglavnom dosađuju. One žive u neskladu sa svojom okolinom i osjećaju se manje vrijednima. Pone su pritajenih kompleksa i niskoga su samopoštovanja. One bi se, takve, htjele uzdići nad druge ljude, ali bez uložnog napora ili učinjene žrtve. Tračerice uvijek same sebe smatraju boljim osobama od onih koje tračaju.

Zanimljivo je primijetiti kako tračerice osjećaju veliku nelagodu u susretu s osobom koju su upravo obradile, tj. otračale. U takvim prilikama nikad ne gledaju tu svoju žrtvu u oči, uvijek su u nekoj tobožnjoj žurbi i nervozi. Bojeći se eventualnog suočavanja, one na ulici doslovno pobjegnu od svoje tračerske žrtve. To su duše koje bi prije trebalo pokušati razumjeti, nego li ih osuđivati. Problem je u tomu što tračerice znatno zagađuju ovaj naš zajednički svijet. One su poput otpadne plastike, nerazgradive i posvudašnje. Mnoge od njih to ne uviđaju pa zato i ne žele izaći iz svojega mentalnoga kontejnera.

Svrha trača

Plodno tlo za trač su male, gotovo zatvorene grupe od nekoliko osoba koje se otprije dobro poznaju i koje imaju povjerenja jedne u druge. Jedina tema su im – drugi ljudi, najčešće njihove poznanice. Njih tračerice oštro uzimaju na zub; ne toliko što ih ne vole, već zato što se žele prikazati boljima od njih.

Odhrvavanje traču

Ako neka osoba iz tračerske grupe počne negodovati ili prezirati trač, ta će je grupa ubrzo proglasiti prepotentnom i isključiti je iz skupine u kojoj se zajednički ispija kava, vrtlar se, šeće se, izrađuju se ručni radovi ili slično.

Ako danas sjednete s nekim na kavu na trgu ili na ulici morat ćete u 99% slučajeva biti spremni (ili primorani) na aktivno ili pasivno tračanje.

Reakcije na trač

Ima ljudi koje tračevi na vlastiti račun mogu posve izbaciti iz ustaljene životne kolotečine. Oni se na trač o sebi ljute, zbog njega pate, negiraju ga, pravdaju se, dokazuju suprotno, osvećuju se, možda čak i zamrze tračericu.

Drugi tip ljudi trač o sebi poprati samo blagim smiješkom i produži dalje svojim putem.

Treći tip ljudi na trač o sebi prividno uopće ne reagira, ali ubuduće tiho i u velikom luku zaobilazi autoricu trača.

Moja iskustva

Ja npr. ne znam peći kolače. Usprkos savjetima i poukama mojih prijateljica, nisam to nikako uspjela savladati. Na kraju sam prihvatila tu činjenicu kao svoju slabu stranu.

Nedavno sam na „kafenisanju“ u našoj gradskoj kavani iskreno priznala tu činjenicu svojim poznanicama. Rekla sam im to namjerno i preventivno; zato da priča o meni kao slaboj domaćici ne dođe za dva dana do mene, zaobilaznim putem, kao – trač.

Pitanje

Kad me netko trača, najprije se pitam tko to čini, zašto to čini, a potom analiziram sam sadržaj iznijetoga. Jedan nedavni ružni trač na moj račun pronijela je gospođa s kojom često rukovanjem razmijenim znak mira za vrijeme svete mise u crkvi. Ona je svoj otrovni trač iznijela u nedjelju na kavi poslije mise, u malom krugu žena i u strogom povjerenju. Do mene je ta strogo tajna informacija doprla već u utorak. Od toga famoznog utorka prema toj gospođi osjećam blago sažaljenje. Htjela bih joj nekako pomoći, ali ne znam kako. Ona se uvijek prema meni ponaša srdačno ili se to meni samo tako - čini.

Kad se sjetim te žene u glavi mi proradi mozak poput kompjutora:

Moram li joj se ili smijem li joj se samo nasmiješiti i proći?

Moram li ju ili smijem li ju nadalje lukavo zaobilaziti u velikom luku?

Što se tiče njezinoga trača, na njega sam već gotovo zaboravila.

No kad vidim u gradu tu gospođu, u zraku nad glavom njišu mi se, na neke nevidljive niti okačeni, ovi upitnici.